

Sygn. akt IV P 307/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Mariusz Szwast
Protokolant:	Dorota Korzec

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2018 r. w Krośnie

sprawy z powództwa **R. P. (1)**

przeciwko (...) **w R.**

o sprostowanie świadectwa pracy i zapłatę

I oddała powództwo o zapłatę odszkodowania

II umarza postępowanie w zakresie żądania sprostowania świadectwa pracy

III zasądza od pozwanego (...) w R. na rzecz powoda R. P. (1) kwotę 120 zł (słownie: sto dwadzieścia złotych) – tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w odniesieniu do roszczenia o sprostowanie świadectwa pracy

IV zasądza od powoda R. P. (1) na rzecz pozwanego (...) w R. kwotę 2700 zł (słownie: dwa tysiące siedemset złotych) – tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w odniesieniu do roszczenia o zapłatę odszkodowania

V nakazuje Skarbowi Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć od pozwanego (...) w R. kwotę 600 zł (słownie: sześćset złotych) – tytułem opłaty od pozwu w części obejmującej żądanie sprostowania świadectwa pracy, której powód nie miał obowiązku uiścić.

SSR Mariusz Szwast

Sygn. akt IV P 307/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 czerwca 2018 roku

Powód R. P. (1) w pozwie przeciwko pozwanemu (...) w R., zmodyfikowanym do protokołu rozprawy w dniu 22 czerwca 2018 r., wniósł o zasądzenie od pozwanego na kwoty 49185 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że zatrudniony był u pozwanego na czas nieokreślony. Pozwany rozwiązał z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia. Oświadczenie pracodawcy powód otrzymał 16 sierpnia 2017 r. Powód zwrócił się do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 14 sierpnia 2017 r. Sprostowane świadectwo pracy pozwany wysłał 20 sierpnia 2017r. Pozwany nie we wszystkich zakwestionowanych przez powoda punktach świadectwa pracy dokonał poprawek. Pozwany z opóźnieniem wysłał powodowi świadectwo pracy, wskazał w nim błędne daty zakończenia stosunku pracy oraz zatrudnienia na stanowisku prezesa (...). W dniu 11 sierpnia 2017 r. powód podjął zatrudnienie na ¼ etatu na stanowisku dyrektora (...). Zdaniem powoda pojęcie pozostawania bez pracy należy rozumieć szeroko, obejmując nim podjęcie zatrudnienia, w którym kwalifikacje pracownika nie mają pełnego wykorzystania. Jeżeli zatem pracownik z powodu braku lub niewłaściwego świadectwa pracy podejmuje pracę niżej wynagradzaną, ma prawo do odszkodowania w wysokości różnicy między odszkodowaniem należnym z art. 99 § 2 k.p. a uzyskiwanymi zarobkami. Gdyby pozwany wydał powodowi w terminie świadectwo pracy lub wysłałby je we właściwej formie, powód miałby szansę na startowanie w konkursie na stanowisko prezesa (...) w innej firmie. Z powodu braku tego dokumentu powód miał jedynie możliwość zawarcia umowy na zastępstwo na stanowisku dyrektora (...).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) w R. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany zarzucił, że brak jest podstaw do sprostowania świadectwa pracy, gdyż wskazana przez pozwanego data rozwiązania umowy o pracę jest prawidłowa. Pozwany w dniu 1 sierpnia 2017 r. nadał listem poleconym na adres powoda pismo zawierające oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia. Pracownik zobowiązany jest wykazać istnienie związku przyczynowego pomiędzy niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa pracy a pozostawaniem bez pracy. Powód nie wykazał, że gdyby otrzymał w terminie właściwe świadectwo, miałby szansę na startowanie w konkursie na stanowisko prezesa (...). Powód otrzymał świadectwo pracy 25 sierpnia 2017 r. i nic nie stało na przeszkodzie, by już od tego dnia ubiegał się o pracę zgodną z jego ambicjami. W świadectwie, które powód otrzymał znajdowały się wszelkie istotne przy poszukiwaniu pracy informacje. Błędne wskazanie daty rozwiązania umowy o pracę nie mogło stanowić dla ewentualnego przyszłego pracodawcy przeszkody w jego zatrudnieniu. Powód od 11 sierpnia 2017 r. znalazł zatrudnienie w spółce, w której współnikami i członkami (...) są dzieci i (...) powoda, co oznacza, że powód nie szukał i nie miał zamiaru podejmować działań w kierunku znalezienia pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Na podstawie umowy o pracę z dnia (...) października 1998 r. powód R. P. (1) został zatrudniony w pozwanym (...) w R. na stanowisku dyrektora (...) na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z dniem (...) listopada 1998 r. powód został powołany przez Radę Nadzorczą pozwanego na stanowisko dyrektora (...) w R..

Na podstawie aneksu z dnia (...) września 2002 r. do umowy o pracę powodowi powierzono stanowisko prezesa (...) w R..

Uchwałą Rady Nadzorczej (...) w R. nr (...) r. dnia (...) października 2016 r. powód został odwołany ze stanowiska prezesa (...) z dniem podjęcia tej uchwały.

W piśmie z dnia 1 sierpnia 2017 r. pozwany zawarł oświadczenie o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby trwającej dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące.

Pismo to pozwany nadał na pocztę w C. w dniu 1 sierpnia 2017 r. Jeszcze w tym samym dniu nastąpiło jego pierwsze awizo. Odebranie pisma przez powoda nastąpiło w dniu 16 sierpnia 2017 r.

Świadczenie pracy datowane na dzień 14 sierpnia 2017 r. pozwany wysłał powodowi przesyłką pocztową. Pismo było awizowane 18 sierpnia 2017 r. Powód odebrał je 28 sierpnia 2017 r.

W piśmie z dnia 31 sierpnia 2017 r. powód zwrócił się do pozwanego o sprostowanie wydanego mu świadectwa pracy. Korektę świadectwa pracy powód otrzymał 26 września 2017 r.

W wyroku z dnia 6 lutego 2017 r. sygn. akt IV P (...) /17 Sąd Rejonowy w Krośnie zasądził od pozwanego na rzecz powoda odszkodowanie w związku z rozwiązaniem umowy o pracę.

Dowód : akta osobowe powoda, dokumenty z akt sprawy sygn. IV P (...) /17

Powód zatrudniony jest w firmie (...). Umowę o pracę zawarł 11 sierpnia 2017r. na ¼ etatu za wynagrodzeniem miesięcznym 2 000 zł brutto. Była to umowa na zastępstwo.

Otrzymane od pozwanego świadectwo pracy zawierało błędną datę rozwiązania umowy o pracę, tj. 1 sierpnia 2017 r. Również błędnie wpisany był staż pracy powoda na stanowisku prezesa (...), tj. od 21 grudnia 1998 r. do 28 października 2017 r.

Powód wniósł o sprostowanie świadectwa pracy. Mimo dokonania poprawek przez pozwanego, świadectwo pracy nadal zawierało błędy. W maju 2018r. powód otrzymał poprawione przez pozwanego - zgodnie z jego żądaniem - świadectwo pracy.

Powód rozważał wzięcie udziału w konkursie na stanowisko prezesa (...) (...) w S., ale nie zgłosił się do tego konkursu, bowiem nie miał prawidłowo wystawionego świadectwa pracy. Zastanawiał się także nad wzięciem udziału w konkursie na stanowisko prezesa (...) w L. oraz w S.. Nie wystartował w konkursach, bowiem nie dysponował prawidłowym świadectwem pracy.

Dowód : zeznania świadka A. R. k.81-82, R. P. k.82,

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka oraz powoda, bowiem są spójne, jednolite i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, których wiarygodność nie budzi wątpliwości, a strony im nie zaprzeczyły.

Sąd postanowił pominąć przesłuchanie pozwanego w charakterze strony na wniosek pełnomocnika pozwanego.

Zgodnie z art. 99 § 1 k.p. pracownikowi przysługuje roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej przez pracodawcę wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa pracy.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 10 listopada 1978 r. I PRN 107/78 wskazał, że :

(...)

II. W świetle art. 99 § 2 KP odszkodowanie z powodu niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa pracy przysługuje pracownikowi tylko wówczas, gdy nie mógł uzyskać z tego powodu nowej pracy pomimo podejmowanych w tym kierunku starań, co sam powinien udowodnić. (...)

Także w wyroku z dnia 3 marca 1971 r. II PR 9/71 , który zachował swą aktualność, Sąd Najwyższy wskazał, że spoczywający na pracowniku ciężar dowodu istnienia związku przyczynowego między wadliwą treścią świadectwa pracy a niemożnością uzyskania przez niego pracy nie może być rozumiany tylko w ten sposób, że jest on obowiązany do złożenia dokumentu stwierdzającego przyczynę odmowy jego zatrudnienia. O istnieniu bowiem tego związku przyczynowego mogą świadczyć takie okoliczności, jak podejmowanie przez pracownika bezskutecznych starań o pracę odpowiadającą jego możliwościom i kwalifikacjom oraz brak innych przeszkód w uzyskaniu pracy niż wynikające z wadliwej treści świadectwa pracy, które w sposób ewidentny mogło utrudnić jego ponowne zatrudnienie.

W przedmiotowej sprawie powód wniósł o zasądzenie od pozwanego odszkodowania z uwagi na to, że w związku z wydaniem mu wadliwie wypełnionego świadectwa pracy, nie mógł uzyskać zatrudnienia zgodnego ze swoim wykształceniem oraz doświadczeniem zawodowym.

By można było ubiegać się o odszkodowanie w związku z niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa pracy, musi wystąpić szkoda, bowiem prawo do odszkodowania nie wynika jedynie z samego braku lub wydania wadliwego świadectwa pracy. Szkoda ta występuje między innymi pod postacią niemożności uzyskania zatrudnienia za wynagrodzeniem.

W postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt IV P (...) /17 sąd ustalił, że stosunek pracy powoda u pozwanego ustał 16 sierpnia 2017 r. Powód otrzymał świadectwo pracy 28 sierpnia 2017 r. (pismo było awizowane 18 sierpnia 2017 r.), zatem 12 dni po rozwiązaniu stosunku pracy.

Powód nie wykazał żadnym dowodem, że wydanie mu świadectwa pracy w tym terminie spowodowało, że nie został zatrudniony w innym miejscu.

Świadectwo pracy wydane powodowi 28 sierpnia 2017 r. zawierało błędy dotyczące daty ustania stosunku pracy oraz stażu pracy powoda na stanowisku prezesa (...). Dane te, mimo błędnego ich wpisania, nie miały jednak znaczenia dla przyszłego zatrudnienia powoda na jakimkolwiek stanowisku pracy także podobnym do dotychczas zajmowanego. W świadectwie tym bowiem istotna była przyczyna ustania zatrudnienia powoda, tj. wywodząca się z art. 53 § 1 k.p.

Powód zeznał w procesie, że nie szukał pracy. (...) wzięcie udziału w konkursie na stanowisko prezesa (...) (...) w S., oraz „zastanawiał” się nad wzięciem udziału w konkursie na stanowisko prezesa (...) w L. oraz w S.. Nie wystartował w konkursach, bowiem nie dysponował prawidłowym świadectwem pracy.

Dla uzyskania odszkodowania konieczne jest wykazanie istnienia związku przyczynowego pomiędzy brakiem lub wadliwą treścią świadectwa pracy a niemożnością uzyskania przez pracownika nowej pracy. W sytuacji kiedy powód nie podejmował nawet starań o znalezienie nowego zatrudnienia, trudno mówić o tym, że go nie znalazł w związku z posiadaniem błędnie wypełnionego świadectwa pracy. A w takiej sytuacji powód nie mógł ponieść szkody. Powód znajdował się jedynie w subiektywnie błędnym przekonaniu, że dysponując świadectwem pracy zawierającym błędy nie może poszukiwać nowej pracy. Tymczasem błędy zawarte w wydanym powodowi świadectwie pracy nie dyskwalifikowały go w poszukiwaniu przez powoda nowego zatrudnienia.

Mając powyższe na uwadze sąd oddalił powództwo

Sąd umorzył postępowanie w zakresie żądania sprostowania świadectwa pracy, skoro powód cofnął w tej części pozew.

Na mocy § 9 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz. U. z 2015 r., poz. 1804/ sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w odniesieniu do roszczenia o sprostowanie świadectwa pracy, bowiem roszczenie to zostało zaspokojone przez pozwanego w toku procesu.

Na mocy § 2 pkt 5 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie /Dz. U. z 2016 r. poz. 1668/ sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w odniesieniu do roszczenia o zapłatę odszkodowania, przyjmując minimalną stawkę wynagrodzenia adwokackiego.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. / Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm./ nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Natomiast zgodnie z art. 113 ust. 1 w/w ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiszczyć lub których nie miał obowiązku uiszczyć kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją

do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Zgodnie z tym Sąd nakazał Skarbowi Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć od pozwanego kwotę 600 zł tytułem opłaty od pozwu w części obejmującej żądanie sprostowanie świadectwa pracy, której powód nie miał obowiązku uiścić.